

8 Απριλίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΓΚΟΣ Χ" ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υποθέσεις Αρ. 68/92, 71/92, 72/92)

Σύνταγματικό Δίκαιο — Συνταγματικότητα Νόμου ή Κανονισμού — Το Δικαστήριο επιλαμβάνεται και αποφασίζει επί τέτοιου ζητήματος, μόνο όταν αυτό είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς, που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής.

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Εξέταση ιεραρχικής προσφυγής — Η υπόθεση εξετάζεται εξ υπαρχής, χωρίς οποιαδήποτε δέσμευση από την απόφαση και τα συμπεράσματα της Αρχής Αδειών — Ως εκ τούτου κήρυξη της απόφασης της Αρχής Αδειών ως άκυρης, δεν επηρεάζει το κύρος της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, εφόσον δεν στηρίχθηκε στα συμπεράσματα της απόφασης εκείνης — Εφόσον υπήρξε νέα εξέταση του θέματος, η ταυτόσημη απόφαση δεν θεωρείται επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών.

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Λήψη απόφασης, με βάση τα στοιχεία που παρουσιάζονται κατά τον κρίσιμο χρόνο — Παρουσίαση στοιχείων στο στάδιο ενδίκου της προσφυγής κατά της διοικητικής απόφασης, είναι παντελώς άσχετο στοιχείο, αναφορικά με τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

Οι αιτητές προσέβαλαν με τις προσφυγές τους, που συνεκδικάστηκαν, την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, να απορρίψει ιεραρχική προσφυγή τους, κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία αίτημά τους για παράταση της ισχύος της έγκρισης που τους εί-

χε χορηγηθεί για αντικατάσταση των οχημάτων τους, είχε απορριφθεί.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

5

1. Αναφορικά με τους ισχυρισμούς ότι η θέσπιση της Κ.Δ.Π. 48/89 (Διάταγμα Υπουργικού Συμβουλίου δυνάμει του Άρθρου 13 των Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμων του 1988, ημερ. 24/2/89) ήταν αντισυντάγματική, ως αντικείμενη στο Άρθρο 28 του Συντάγματος, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η Κ.Δ.Π. 48/89 δεν έχει καμιά σχέση με τις αρμοδιότητες της καθ'ης η αίτηση. Η καθ'ης η αίτηση δεν είναι το αρμόδιο διοικητικό όργανο, που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή της. Οι πρόνοιες του επίδικου διατάγματος αφορούν θέματα που άπτονται αποκλειστικά των αρμοδιοτήτων του Τμήματος Τελωνείων και η καθ'ης η αίτηση δεν βάσισε την απόφασή της στην πιο πάνω νομοθετική διάταξη. Εκείνο που είχε να αποφασίσει η καθ'ης η αίτηση στη συγκεκριμένη περίπτωση, ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια, ήταν κατά πόσο με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία ενδείκνυτο η παράταση της έγκρισης για αντικατάσταση των οχημάτων των αιτητών, που δόθηκε από την Αρχή Αδειών. Κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν θα ασχοληθεί με τον ισχυρισμό για αντισυνταγματικότητα, γιατί, όπως είναι καθιερωμένο από τη νομολογία, η συνταγματικότητα Νόμου ή Κανονισμού αποφασίζεται μόνο όταν τούτο είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς, που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής.
2. Αντικείμενο των προσφυγών είναι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Η επίδικη απόφαση δεν στηρίχτηκε ούτε στις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 48/89, αλλά ούτε σε οποιαδήποτε άλλη νομοθετική διάταξη. Η καθ'ης η αίτηση ενόψει της απουσίας οποιουδήποτε νομικού πλαισίου που να διέπει το θέμα, έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση, ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια και με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία. Ούτε το γεγονός ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών σε πρώτο στάδιο κηρύχθηκε άκυρη στην πιο πάνω προσφυγή, λόγω πλάνης περί το Νόμο, επηρεάζει την προσβαλλόμενη απόφαση. Όπως έχει επανειλημμένα λεχθεί, κατά την εξέταση ιεραρχικής προσφυγής από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, η υπόθεση εξετάζεται εξ υπαρχής, χωρίς το ιεραρχικά ανώτερο όργανο να δεσμεύεται με οποιονδήποτε τρόπο από την απόφαση και τα πραγματικά ή/και νομικά συμπεράσματα του κατώτερου οργάνου. Είναι φανερό από το απόσπασμα της επίδικης απόφασης ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών δεν έλαβε υπόψη ούτε στηρίξε την απόφασή της στην κηρυχθείσα ως πεπλανημένη απόφαση της

40

Αρχής Αδειών. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών προέβηκε σε δική της έρευνα και κάλεσε τους αιτητές να υποβάλουν οποιαδήποτε νέα στοιχεία που θεωρούσαν σχετικά. Παρόλο που η επίδικη απόφαση είναι ταυτόσημη με την απόφαση της Αρχής Αδειών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυτόματη επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών. Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών είναι νέα απόφαση, που λήφθηκε μετά από εξ υπαρχής εξέταση του θέματος. 5

3. Με βάση όλα τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κατά τον ουσιώδη χρόνο, η απόφασή της ήταν καθόλα νόμιμη και λήφθηκε με ορθή άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας. Δεν έχει στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε πλάνη ως ο ισχυρισμός των αιτητών και ούτε έχει αποδειχθεί δυσμενή διάκριση σε βάρος των αιτητών. Ο ισχυρισμός για άνιση μεταχείριση παρέμεινε γενικός και αόριστος, χωρίς να έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου συγκεκριμένα στοιχεία, για να μπορέσει να προβεί στην απαραίτητη σύγκριση. 10 15

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης που εκτίθεται πιο πάνω, ο βασικός λόγος για τον οποίο η καθ'ης η αίτηση απέρριψε τις αιτήσεις για παράταση των εγκρίσεων, είναι ότι δεν πείσθηκε ότι η καθυστέρηση στην υλοποίηση των εγκρίσεων για αντικατάσταση οφειλόταν στη μη έγκαιρη άφιξη των οχημάτων, αλλά ότι οφειλόταν κυρίως στην αλλαγή του δασμολογικού καθεστώτος. Στην επιστολή των εισαγωγών ημερ. 3.10.91 το περιεχόμενο της οποίας παράθεσα πιο πάνω, δεν αναφέρεται η ημερομηνία άφιξής τους στην Κύπρο. Ο δικηγόρος των αιτητών επεσήναψε στην Γραπτή του Αγόρευση το Παράρτημα "B", το οποίο είναι βασικά το ίδιο με την πιο πάνω αναφερόμενη επιστολή από τους εισαγωγείς ημερ. 3.10.91, με τη διαφορά ότι στο Παράρτημα B αναφέρεται και η ημερομηνία άφιξης των οχημάτων. 20 25 30

Όποιο όμως και να ήταν το περιεχόμενο της επιστολής αυτής είναι άσχετο δεδομένου του ότι παρουσιάστηκε εκ των υστέρων και δεν φαίνεται να βρισκόταν ενώπιον της καθ'ης η αίτηση κατά τον ουσιώδη χρόνο. 35

Εξ' ίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη. Από το περιεχόμενό της προκύπτει ότι η απόφαση είναι επαρκώς αν όχι πλήρως αιτιολογημένη. 40

Από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, η απόφασή της ήταν εύλογα επιτρεπτή, και το Δικαστήριο δεν μπο-

ρεί να επέμβει και να την ακύρωσει. Η ουσιαστική εκτίμηση των γεγονότων τα οποία δεν αποδεικνύονται αντικειμενικά αναληθή και ανακρίβη, είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου.

5

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

The Board for Registration of Architects & Civil Engineers v. Kyriakides, (1966) 3 C.L.R. 640,

Μιχαήλ ν. Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1020,

15

A. Makris Tourist Taxi Services Co. Ltd κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 1677.

Προσφυγές.

20

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκαν οι ιεραρχικές προσφυγές που υπέβαλαν οι αιτητές κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρχής Αδειών για παράταση της ισχύος της έγκρισης για αντικατάσταση των οχημάτων τους.

25

Στ. Ιερωνυμίδης, για τους Αιτητές.

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

35

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές ζητούν ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποίαν απέρριψε τις ιεραρχικές προσφυγές που υπέβαλαν κατά της απόφασης της Αρχής Αδειών να απορρίψει αίτημά τους για παράταση της ισχύος της έγκρισης για αντικατάσταση των οχημάτων τους:

40

Ζητούν επίσης δήλωση του Δικαστηρίου ότι το Διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου που δημοσιεύθηκε στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας ημερ. 24.2.89 (ΚΔΠ 48/89) είναι αντισυνταγματικό.

Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν γιατί παρουσιάζουν κοινά νομικά και πραγματικά στοιχεία. Αρχικά οι συνεκδικαζόμενες υποθέσεις ήταν πέντε αλλά κατά το στάδιο των διευκρινήσεων οι προσφυγές με αρ. 69/92 και 70/92 αποσύρθηκαν και απορρίφθηκαν.

5

Στο σημείο αυτό αναφέρεται επίσης ότι η προδικαστική ένσταση που υπέβαλε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας σχετικά με το εκπρόθεσμο των προσφυγών εγκαταλήφθηκε στις 14.6.93. Εν πάση όμως περιπτώσει με βάση όλα τα ενάπιόν μου στοιχεία θεωρώ ότι οι προσφυγές είναι εμπρόθεσμες.

10

Τα γεγονότα όπως αυτά εξελίχθηκαν από το 1988 οπότε υποβλήθηκε για πρώτη φορά το αίτημα των αιτητών προς την Αρχή Αδειών έχουν ως εξής:

15

Οι αιτητές ήταν ιδιοκτήτες αδειούχων αγροτικών ταξί. Περί το τέλος του 1988 και σε διαφορετικές ημερομηνίες οι αιτητές υπέβαλαν αιτήσεις στην Αρχή Αδειών με τις οποίες ζητούσαν να τους χορηγηθεί άδεια για αντικατάσταση των οχημάτων τους με καινούργια. Οι αιτήσεις εγκρίθηκαν από τον Πρόεδρο της Αρχής Αδειών δυνάμει του άρθρου 3(9)(β) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου του 1982 (Ν. 9/82) και σχετικές επιστολές στάλθηκαν σ' αυτούς το Δεκέμβριο του 1988.

20

Οι χορηγηθείσες εγκρίσεις στους αιτητές ίσχυαν (σύμφωνα με την παρ. 3) για περίοδο έξι μηνών από την ημέρα αποστολής τους σ' αυτούς και έληξαν εντός του τελευταίου δεκαήμερου του Ιουνίου 1989.

25

Γύρω στις 20.6.89 οι αιτητές ζήτησαν με διαφορετικές επιστολές την παράταση των εγκρίσεων που τους είχαν χορηγηθεί.

30

Η Αρχή Αδειών στη συνεδρία της ημερ. 9.8.89 αποφάσισε να απορρίψει όλες τις αιτήσεις που εκκρεμούσαν ενάπιόν της με την αιτιολογία ότι η δικαιολογία που προβλήθηκε από τους ενδιαφερόμενους, δεν ευσταθούσε. Όσον αφορά τους αιτητές στις παρούσες προσφυγές οι δύο από τους τρεις πρόβαλαν τη δικαιολογία ότι τα νέα οχήματα που παράγγειλαν δεν αφήχθηκαν έγκαιρα, και ο τρίτος ανέφερε ότι δεν υλοποίησε την έγκριση που του δόθηκε λόγω της αλλαγής στο νομικό καθεστώς που επήλθε, με τη δημοσίευση της Κ.Δ.Π. 48/89 στις 24.2.89. Συγκεκριμένα οι ιδιοκτήτες αγροτικών ταξί, σύμφωνα με την πιο πάνω αναφερόμενη κανονιστική διάταξη δεν απαλλάσσονταν πλέον από την καταβολή δασμών και φόρων καταναλώσεως.

35

40

Οι αιτητές ζήτησαν επανεξέταση των αιτήσεών τους για παράταση της έγκρισης αντικατάστασης των ταξί τους και η Αρχή Αδειών ζήτησε νομική συμβουλή για τον περαιτέρω χειρισμό του θέματος.

5

Η Αρχή Αδειών εξέτασε το εν λόγω θέμα στη συνεδρία της ημερ. 25.11.89 και αφού έλαβε υπόψη της και την γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας αποφάσισε να απορρίψει όλες τις αιτήσεις που εκκρεμούσαν ενώπιόν της για παράταση των χορηγηθεισών εγκρίσεων για αντικατάσταση αδειούχων αγροτικών ταξί, μεταξύ των οποίων και αυτές των αιτητών.

10

Μετά τις απορριπτικές αποφάσεις της Αρχής Αδειών οι τρεις αιτητές υπέβαλαν ιεραρχικές προσφυγές στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών οι οποίες εξετάστηκαν στις 29.10.91 και απορρίφθηκαν.

15

Πριν την επίδικη συνεδρία της 29.10.91 οι αιτητές κλήθηκαν ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών στις 11.9.91 για να αναπτύξουν τους λόγους που υποστήριζαν τις προσφυγές τους.

20

Οι αιτητές εμφανίστηκαν ενώπιον των μελών της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών μαζί με τους δικηγόρους τους. Οι δικηγόροι αφού αναφέρθηκαν στην τροποποίηση που επέφερε στο νομικό καθεστώς η Κ.Δ.Π. 48/89 υποστήριξαν ότι λόγω της καθυστέρησης στην άφιξη των αυτοκινήτων οι αιτητές θα υπόκειντο στην επιβολή δασμών και φόρων καταναλώσεως, εκτός εάν παραχωρείτο παράταση της αρχικής έγκρισης ώστε όπως είπαν, “να επισέλθουν εντός του νομικού καθεστώτος που επικρατούσε πριν τις 24/2”.

25

Ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών τέθηκε αντίγραφο της Κ.Δ.Π. 48/89 και αντίγραφο σχετικών γνωματεύσεων του Γενικού Εισαγγελέα προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών και Διευθυντή Τελωνείων στις οποίες αναφέρετο μεταξύ άλλων ότι αυτοκίνητα (α) για τα οποία εξασφαλίστηκε έγκριση αντικατάστασης πριν τις 24.2.89, (β) τα οποία αποδεδειγμένα παραγγέλθηκαν πριν τις 24.2.89 και (γ) τα οποία εγγράφηκαν ως αγροτικά ταξί μετά τις 24.2.89 αλλά μέσα στην εξάμηνη προθεσμία κατά την οποία ισχύει η έγκριση, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται για σκοπούς δασμολόγησης με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν τις 24.2.89.

35

40

Στη συνέχεια οι δικηγόροι των αιτητών πληροφόρησαν τα μέλη της καθ' ης η αίτηση για τις ακριβείς ημερομηνίες υποβολής των αρχικών αιτήσεων για αντικατάσταση των ταξί προς την Αρχή Αδειών

ών, τις ημερομηνίες έγκρισης των αιτήσεων και τις ημερομηνίες κατά τις οποίες έγιναν οι παράγγελίες των αυτοκινήτων στους εισαγωγείς. Έθεσαν επίσης ενώπιον των μελών και την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Χρυσόστομος Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 1020 η οποία κατά την άποψή τους είχε άμεση σχέση με τις εξεταζόμενες ιεραρχικές προσφυγές και πρόσθεσαν ότι τα αυτοκίνητα είχαν αφιχθεί καθυστερημένα όταν είχαν λήξει οι εγκρίσεις και ότι στάλθηκαν στους αιτητές επιστολές από τους εισαγωγείς ότι αν δεν παίρραλάμβαναν τα αυτοκίνητα θα έχαναν την προκαταβολή. Λέχθηκε επίσης ότι τα αυτοκίνητα βρίσκονταν στην Κύπρο και ήταν δυνατό να δοθούν ανά πάσα στιγμή στους προσφεύγοντες μόλις εξασφαλιζόταν η απόφαση της Αρχής.

Ο Πρόεδρος της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ζήτησε από τους αιτητές να προσκομίσουν επιστολή από τους εισαγωγείς των αυτοκινήτων στην οποία να αναφέρεται πότε λήφθηκε η παραγγελία από τον κάθε προσφεύγοντα, ότι το συγκεκριμένο αυτοκίνητο είχε πωληθεί αλλού, αλλά ανάλογο αυτοκίνητο θα βρίσκεται στη διάθεσή του κάθε προσφεύγοντα εντός 30 ημερών από την ημέρα που θα εξασφαλιστεί η σχετική έγκριση. Η έκδοση της απόφασης αναβλήθηκε για ένα μήνα και στο μεταξύ οι προσφεύγοντες ήταν ελεύθεροι να παρουσιάσουν οποιαδήποτε νέα στοιχεία που έκριναν αναγκαία. Σε περίπτωση μη παρουσίας νέων στοιχείων η Αρχή θα προχωρούσε στην έκδοση της απόφασης με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της.

Η επόμενη καταχώρηση στους τρεις διοικητικούς φακέλους είναι επιστολή ημερ. 3.10.91 από τους εισαγωγείς των αυτοκινήτων (The Cyprus Import Corporation Ltd) προς την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στην οποία αναφέροντο τα εξής:

“Αξιότιμοι Κύριοι,

Κατόπιν παράκλησης του μεταπωλητή αυτοκινήτων μας κ. Πάγκου Χατζηϊωάννου εκ Λάρνακος, σας πληροφορούμε ότι τα ακόλουθα αυτοκίνητα έχουν παραγγελθεί από τον κ. Πάγκο Χατζηϊωάννου για λογαριασμό των ακόλουθων:

Αρ. Παραγγελίας	Ημερομηνία	Όνομα Αγοραστή	
0003362	04.01.89	Πάγκος Χατζηϊωάννου	40
0003363	09.01.89	Κυριάκος Σορόκιος	
.....	
.....	
10559	20.02.89	Ανδρέας Χαραλάμπος	

5 Για τις πιο πάνω παραγγελίες ο κ. Πάγκος Χατζηϊωάννου μας κατέθεσε το ποσό των £5.000,- ως προκαταβολές για τις ανωτέρω παραγγελίες για λογαριασμό των πελατών του και το οποίο θα χρησιμοποιηθεί ως αποζημίωση σε περίπτωση που δεν θα παραληφθούν από τους άνω αγοραστές τα άνω ή άλλα παρόμοια αυτοκίνητα."

10 Κατά τη συνεδρία της καθ' ης η αίτηση ημερ. 29.10.91 οι ιεραρχικές προσφυγές απορρίφθηκαν. Παραθέτω πιο κάτω αυτούσιο το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης η οποία κοινοποιήθηκε στους τρεις αιτητές με επιστολές ημερ. 12.11.91, και που αποτελεί το αντικείμενο των προσφυγών.

15 "Οι παρούσες προσφυγές ακούστηκαν μαζί διότι όλες αφορούν το ίδιο ουσιαστικά θέμα δηλαδή την άρνηση παράτασης της προθεσμίας των 6 μηνών για υλοποίηση άδειας αντικατάστασης υφιστάμενου αγροτικού ταξί. Εις όλες τις υποθέσεις οι προσφεύγοντες ήσαν κάτοχοι αδειών αγροτικού ταξί και είχαν ζητήσει άδεια αντικατάστασής του με νέο όχημα και μεταφοράς της

20 σχετικής άδειας οδικής χρήσης στο νέο όχημα. Εις όλες τις περιπτώσεις η Αρχή Αδειών ενέκρινε την αίτηση αντικατάστασης και οι σχετικές επιστολές στάλησαν εντός του Δεκεμβρίου του 1988. Στις επιστολές εκείνες αναγράφετο όπως συμβαίνει πάντοτε ότι η χορηγηθείσα άδεια πρέπει να υλοποιηθεί μέσα σε έξι

25 μήνες από την ημερομηνία της επιστολής. Εις όλες τις περιπτώσεις η άδεια δεν υλοποιήθηκε εντός της προθεσμίας και ζητήθηκε από τους προσφεύγοντες από την Αρχή Αδειών παράταση της εν λόγω προθεσμίας με αιτήσεις που υποβλήθηκαν είτε κατά την εκπνοή της προθεσμίας είτε μετά την εκπνοή της. Στις αιτήσεις

30 αυτές αναφέρονται διαφορετικοί λόγοι στην κάθε περίπτωση για το αίτημα της παράτασης της προθεσμίας διότι σε άλλη αναφέρεται ότι καθυστέρησε η άφιξη του αυτοκινήτου στην Κύπρο ενώ σε άλλη αναφέρεται το γεγονός της αλλαγής του δασμολογικού καθεστώτος που αφορούσε τα αγροτικά ταξί με διάταγμα του

35 Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύθηκε στις 24.2.1989. Κατά την ακρόαση των υποθέσεων ζητήσαμε να μας παρουσιασθεί πιστοποιητικό από την εταιρεία που εισάγει τα αυτοκίνητα MERCEDES που να δίδει πλήρεις λεπτομέρειες για το θέμα. Το εν λόγω πιστοποιητικό μας παρουσιάστηκε με ημερομηνία

40 3.10.1991 και επιβεβαιώνει ότι οι παραγγελίες δόθηκαν εντός του Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 1989 αλλά δεν αναφέρει πότε τα εν λόγω αυτοκίνητα αφίχθησαν στην Κύπρο και ήταν διαθέσιμα στους προσφεύγοντες για παραλαβή. Από τα στοιχεία αυτά, που είναι ευθύνη των προσφευγόντων να μας παρουσιάσουν, δεν

έχουμε πεισθεί ότι η καθυστέρηση στην υλοποίηση των αδειών οφείλεται στην μη έγκαιρη άφιξη των αυτοκινήτων αλλά οφείλεται στην αλλαγή του δασμολογικού καθεστώτος που αναφέραμε πιο πάνω ή σε άλλο λόγο που δεν γνωρίζουμε. Το θέμα που έχουμε να εξετάσουμε στην παρούσα προσφυγή δεν αφορά την νομιμότητα ή μη ή την συνταγματικότητα ή μη της πιο πάνω αναφερθείσας δασμολογικής αλλαγής αλλά απλά και μόνο κατά πόσο υπό τις περιστάσεις έπρεπε να είχε δοθεί η αιτηθείσα παράταση ή όχι. Σημειώνουμε ότι στην σχετική επιστολή της Αρχής Αδειών προς τους προσφεύγοντες με την οποία απορρίπτετο το αίτημα για παράταση της προθεσμίας υλοποίησης αναφέρεται ότι οι προσφεύγοντες έχουν δικαίωμα να υποβάλουν νέα αίτηση για αντικατάσταση του οχήματός τους η οποία θα εξετάζετο από την Αρχή Αδειών. Από το σύνολο των στοιχείων που έχουμε ενώπιόν μας, περιλαμβανομένης της γνωμάτευσης από το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα, δεν έχουμε διαπιστώσει ότι συντρέχουν στις πιο πάνω υποθέσεις τέτοια στοιχεία και περιστάσεις που να δικαιολογούν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Αρχής υπέρ των προσφευγόντων. Και για αυτό απορρίπτουμε τις προσφυγές.”

(Παρενθετικά αναφέρω ότι η αναφορά στο πιο πάνω κείμενο σε διάταγμα του Υπουργού Οικονομικών είναι λανθασμένη. Το διάταγμα (Κ.Δ.Π. 48/89) έχει εκδοθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο.)

Αναφορικά με τη δεύτερη θεραπεία που ζητούν οι αιτητές προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η θέσπιση της Κ.Δ.Π. 48/89 είναι αντισυνταγματική και συγκεκριμένα ότι αντίκειται στο Άρθρο 28 του Συντάγματος καθότι δημιουργείται δυσμενής διάκριση μεταξύ των οδηγών ταξί. Μετά τη θέσπιση της Κ.Δ.Π. 48/89, ισχυρίστηκαν, οι αδειούχοι κάτοχοι αστικών ή υπεραστικών ταξί εξακολουθούν να δικαιούνται όλων των φορολογικών εκπτώσεων για απόκτηση ή αλλαγή του οχήματός τους σε αντίθεση με τους ιδιοκτήτες αγροτικών ταξί από τους οποίους αφαιρέθηκε τέτοιο δικαίωμα. Εγινε επίσης ισχυρισμός ότι η προαναφερόμενη Κ.Δ.Π. είναι αντίθετη με το Άρθρο 25 του Συντάγματος που διασφαλίζει το δικαίωμα εργασίας.

Η πρώτη παρατήρησή μου αναφορικά με τους πιο πάνω ισχυρισμούς είναι ότι η Κ.Δ.Π. 48/89 δεν έχει καμιά σχέση με τις αρμοδιότητες της καθ'ης η αίτηση. Η καθ'ης η αίτηση δεν είναι το αρμόδιο διοικητικό όργανο που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή της. Οι πρόνοιες του επίδικου διατάγματος αφορούν θέματα που άπτονται αποκλειστικά των αρμοδιοτήτων του Τμήματος Τελωνείων και η καθ'ης η αίτηση δεν βάσισε την απόφασή της στην πιο πάνω νο-

μοθετική διάταξη. Εκείνο που είχε να αποφασίσει η καθ'ης η αίτηση στη συγκεκριμένη περίπτωση ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια, ήταν κατά πόσο με βάση όλα τα ενώπιόν της στοιχεία ενδείκνυτο η παράταση της έγκρισης για αντικατάσταση των οχημάτων των αιτητών που δόθηκε από την Αρχή Αδειών. Κατά συνέπεια δεν θα ασχοληθώ με τον ισχυρισμό για αντισυνταγματικότητα γιατί, όπως είναι καθιερωμένο από τη νομολογία, η συνταγματικότητα νόμου ή κανονισμού αποφασίζεται μόνο όταν τούτο είναι απαραίτητο για την επίλυση της διαφοράς που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής. [Βλ. μεταξύ άλλων *The Board for Registration of Architects & Civil Engineers v. Kyriakides* (1966) 3 C.L.R. 640].

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης που είναι η απόρριψη των ιεραρχικών προσφυγών των αιτητών ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της καθ'ης η αίτηση δεν είναι αιτιολογημένη. Εγινε επίσης ισχυρισμός ότι η επίδικη απόφαση ισοδυναμεί με "άδικη μεταχείριση των αιτητών ως επίσης δυσμενή διάκριση" και ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών ενήργησε με πλάνη περί τα πράγματα και έλαβε την επίδικη απόφαση καθ' υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας. Ο δικηγόρος των αιτητών παρέπεμψε το Δικαστήριο στην απόφαση στην υπόθεση *Χρυσόστομος Μιχαήλ ν. Αρχής Αδειών* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1020, την οποίαν έθεσε και ενώπιον των μελών της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κατά τη συνεδρία της 29.10.91, για να υποστηρίξει το βάσιμο των παρούσων προσφυγών. Στην πιο πάνω υπόθεση ο αιτητής είχε υποβάλει αίτηση για παράταση της έγκρισης για αντικατάσταση του οχήματός του και η αίτησή του εξετάστηκε και απορρίφθηκε από την Αρχή Αδειών επίσης κατά τη συνεδρία της ημερ. 25.11.89 και για τον ίδιο λόγο που απορρίφθηκαν οι αιτήσεις των αιτητών στις παρούσες προσφυγές. Η Αρχή Αδειών είχε βασιστεί για την απόρριψή τους πάνω στη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα ημερ. 21.11.89. Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν ήταν πλάνη περί το νόμο και παράβαση της αρχής της ισότητας. Το Δικαστήριο δικαίωσε τον αιτητή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση γιατί όπως είπε στη σελίδα 1026 της απόφασης "σε όλους τους ουσιώδεις χρόνους για την παρούσα υπόθεση - 11 Ιουλίου, 1989, υποβολή της αίτησης και 25 Νοεμβρίου 1989, ημερομηνία λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης - το ισχύον δίκαιο ήταν ο Νόμος 120/89". Ο Νόμος 120/89 ήταν αντίθετος με το περιεχόμενο της Κ.Δ.Π. 48/89. Τα αγροτικά οχήματα δημοσίας χρήσεως και τα οχήματα τα εγγεγραμμένα ως αγροτικά ταξί δεν εξαιρούντο από την εύνοια του Νόμου και οι ιδιοκτήτες τους edικαιούντο την απαλλαγή από την καταβολή δασμών. Το Δικαστήριο κατέληξε ως εξής:

“Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίχτηκε, όπως φαίνεται από την επιστολή του Γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα και το πρακτικό και απόφαση της Αρχής, στην πρόνοια του Πέμπτου Πίνακα, Κλάση 16, Πέμπτη Στήλη, όπως τροποποιήθηκε από την Κ.Δ.Π. 48/89, που στον ουσιαστικό χρόνο δεν ίσχυε.

5

Η πλάνη περί το νόμο είναι έκδηλη. Η Αρχή ενήργησε αντίθετα προς το Νόμο και, ως εκ τούτου, η προσφυγή επιτυγχάνει.

Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.”

10

Έχω μελετήσει την πιο πάνω υπόθεση και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτή διαφοροποιείται και δεν έχει σχέση με τις παρούσες προσφυγές. Αντικείμενο των προσφυγών που έχω ενώπιόν μου είναι η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών η οποία παρατίθεται αυτούσια πιο πάνω. Η επίδικη απόφαση δεν στηρίχτηκε ούτε στις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 48/89 (όπως η απόφαση της Αρχής Αδειών στην υπόθεση *Χρυσόστομος Μιχαήλ*) αλλά ούτε σε οποιαδήποτε άλλη νομοθετική διάταξη. Η καθ' ης η αίτηση ενόψει της απουσίας οποιονδήποτε νομικού πλαισίου που να διέπει το θέμα, έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας τη διακριτική της ευχέρεια και με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία. Ούτε το γεγονός ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών σε πρώτο στάδιο κηρύχθηκε άκυρη στην πιο πάνω προσφυγή, λόγω πλάνης περί το Νόμο επηρεάζει την προσβαλλόμενη απόφαση. Όπως έχει επανειλημμένα λεχθεί, κατά την εξέταση ιεραρχικής προσφυγής από την Αναθεωρητική Αρχή Αδειών η υπόθεση εξετάζεται εξ υπαρχής, χωρίς το ιεραρχικά ανώτερο όργανο να δεσμεύεται με οποιονδήποτε τρόπο από την απόφαση και τα πραγματικά ή/και νομικά συμπεράσματα του κατώτερου οργάνου. (Βλ. *A. Makris Tourist Taxi Services Co Ltd και Άλλου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1677, και τις υποθέσεις στις οποίες παραπέμπει). Είναι φανερό από το απόσπασμα της επίδικης απόφασης ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών δεν έλαβε υπόψη ούτε στήριξε την απόφασή της στην κηρυχθείσα ως πεπλανημένη απόφαση της Αρχής Αδειών. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών όπως φαίνεται από τα ενώπιόν μου στοιχεία προέβηκε σε δική της έρευνα και κάλεσε τους αιτητές να υποβάλουν οποιαδήποτε νέα στοιχεία που θεωρούσαν σχετικά. Παρόλο που η επίδικη απόφαση είναι ταυτόσημη με την απόφαση της Αρχής Αδειών δεν μπορεί κατά την άποψή μου να θεωρηθεί ως αυτόματη επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών. Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών είναι νέα απόφαση που λήφθηκε μετά από εξ υπαρχής εξέταση του θέματος.

15

20

25

30

35

40

Με βάση όλα τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κατά τον ουσιαστικό χρόνο, βρίσκω ότι η απόφαση της ήταν καθόλα νόμιμη και λήφθηκε με ορθή άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας. Δεν έχει στοιχειοθετηθεί οποιαδήποτε πλάνη ως ο ισχυρισμός των αιτητών και ούτε έχει αποδειχθεί δυσμενής διάκριση σε βάρος των αιτητών. Ο ισχυρισμός για άνηση μεταχείριση παρέμεινε γενικός και αόριστος, χωρίς να έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου συγκεκριμένα στοιχεία για να μπορέσει να προβεί στην απαραίτητη σύγκριση.

10

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης που εκτίθεται πιο πάνω, ο βασικός λόγος για τον οποίο η καθ'ής η αίτηση απέρριψε τις αιτήσεις για παράταση των εγκρίσεων, είναι ότι δεν πείσθηκε ότι η καθυστέρηση στην υλοποίηση των εγκρίσεων για αντίκατάσταση οφειλόταν στη μη έγκαιρη άφιξη των οχημάτων αλλά ότι οφειλόταν κυρίως στην αλλαγή του δασμολογικού καθεστώτος. Στην επιστολή των εισαγωγικών ημερ. 3.10.91 το περιεχόμενο της οποίας παράθεσα πιο πάνω δεν αναφέρεται η ημερομηνία άφιξής τους στην Κύπρο. Ο δικηγόρος των αιτητών επεσύναψε στην Γραπτή του Αγόρευση το Παράρτημα "Β" το οποίο είναι βασικά το ίδιο με την πιο πάνω αναφερόμενη επιστολή από τους εισαγωγείς ημερ. 3.10.91 με τη διαφορά ότι στο Παράρτημα Β αναφέρεται και η ημερομηνία άφιξης των οχημάτων. Απ' ότι ήμουν σε θέση να ξεχωρίσω λόγω της κακής ποιότητάς του αντιτύπου που καθιστά δυσανάγνωστες τις σχετικές ημερομηνίες, τα οχήματα φαίνεται να είχαν εισαχθεί τον Μάρτιο και/ή Μάιο 1989 δηλαδή εντός της εξαμηνιαίας διάρκειας της έγκρισης. Εν πάση όμως περιπτώσει όποιο και να ήταν το περιεχόμενο της επιστολής αυτής είναι άσχετο δεδομένου του ότι παρουσιάστηκε εκ των υστέρων και δεν φαίνεται να βρισκόταν ενώπιον της καθ'ής η αίτηση κατά τον ουσιαστικό χρόνο.

Εξ' ίσου ανεδαφικός είναι και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη. Από το περιεχόμενο της που παράθεσα αυτούσιο πιο πάνω, προκύπτει ότι η απόφαση είναι επαρκώς αν όχι πλήρως αιτιολογημένη.

35

Με βάση τα πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι από τα στοιχεία που είχε ενώπιον της η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών η απόφαση της ήταν εύλογα επιτρεπτή, και το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να την ακυρώσει. Η ουσιαστική εκτίμηση των γεγονότων τα οποία δεν αποδεικνύονται αντικειμενικά αναλήθη και ανακριβή είναι έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου.

40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές αποτυγχάνουν

και απορρίπτονται.

Δεν γίνεται διάταγμα για έξοδα.

*Οι προσφυγές απορρίπτονται χω-
ρίς έξοδα.*